

HÍRMONDÓ

A Magyar Evangéliumi Keresztény Diákszövetség hírlevele ♦ XIII. évfolyam 2. szám ♦ 2009. november

FORMACIÓN*

» » » » » » Lengyelország 2009

A TARTALOMBÓL:

- ♦ Új (?) arcok – az irodában 4.
- ♦ Nocsak! – Teológusok diákköre 6.
- ♦ Hát ök..? – Chemen Neuf, Közös Pont 7.
- ♦ Diákkör – Veszprém, Bárczi, Károli, Közgáz 10.
- ♦ Infó – Diákkörlista 11.

ESEMÉNYNAPTÁR

november 2-5.

Folyt.Köv. fesztivál

november 8.

Folyt.Köv. hálaadó nap

november 14.

Vezetőségi nap

november 28.

Adventkezdő imanap

2010. február 4–7.

MEKDSZ Téli Tábor

2010. február 6.

Közyűlés

„Formación”: élmények, képek egész sorozata. Amit abban a 2 hétben megtapasztaltunk, sosem fogjuk elfelejteni.

150 diák gyűlt össze 50 országból (Uruguaytól Dél-Kore-áig) *Lengyelországban*, Zakościele-ben, egy erdő közepén lévő táborban, hihetetlen kellemes környezetben, (folyó, sziget, homokos part, híd, százéves villa) egy céllal: hogy Krisztus képére fomálódjunk az élet minden területén (lelkileg, érzelmileg, értelmileg és fizikailag) és hogy ennek következményeképp még hatékonyabban hirdessük az evangéliumot. A tábor egyik mottója: Vezesd az embereket a Bibliához, és a Biblia el fogja vezetni őket Jézushoz!

Hihetetlenül jó fej angol előadót kaptunk *Andrew Page* személyében, aki a maga jellegzetes humorával bevezetett minket Márk evangéliumának rejtelseibe. Szerinte Márk az evangéliumot nem (csak?) olvasásra szánta, hanem főleg memorizálásra, hogy tudják az emberek az események sorrendjét fejből, így szöveg /Biblia nélkül lehessen róla beszélni (Andrew szavaival élve: lehessen a zuhany alatt is Bibliát tanulmányozni, anélkül, hogy a Bibliád vizes lenne.) Ebből jön a *Mark-walk*, amikor egyedül, vagy társaságban teszel egy sétát végiggondolva, átimádkozva, -beszélgetve az evangéliumot. Na, ezt bizonyítottan tovább lehet fejleszteni Márk-alvással, -úszással, -futással, -reggelivel. Gyakoroltuk is ezeket lelkesen:-) A tábor fénypontja egyértelműen a *Márk-dráma* volt. (Folyt.köv nov. 2–5: ez itt a reklám helye ☺)

Napjaink nagy részét 10 fős *kiscsoportokban* töltöttük. Átbeszéltük az aznapi előadást, csapatépítésként falat másztunk, körbecikliztük a falat, esetleges vízbefulladás kihagyva kenuztunk a térdig érő vízben. Nem utolsó sorban pedig megnyertük a kosárlabda-bajnokságot! De hogy Krisztus-képűségünk ne csak a szórakozásban és elmélkedésben nyilvánuljon meg, a falu lakosai felé is szolgáltunk. Nagyon élveztem, hogy miközben lefestettük egy iskolának (mások a játszótérnek, skanzennek, stb...) a kerítését, tetőtől talpig zöld lettem. És nagyon hálásak voltak érte a helyiek.

Hatalmas áldás és bátorítás volt hallani a beszámolókat a világ minden részéről, hogy egyszerű emberek biblia-tanulmányozásai során diákok ismerik meg személyesen Jézust; hogy az IFES nem interkontinentális, üvegablakos-felhőkarcos, limuzinos multi, hanem mi magunk vagyunk, iszonyat jó arc vezetőikkel; hogy a nehezebb helyzetű országokban (3.világ), az egyetemeken is kíváncsiak a terep az evangélium futótüzének. Mekkora szabadságunk van nekünk – és sokszor nem is értékeljük!

A rendszeres „kötelező” elvonulás egy-egy *csendes* helyre abban a gyönyörű környezetben (csak hogy kettesben lehess a világ Urával) garantálta, hogy nem tűntek el nyomtalanul azok a csodálatos napok, hanem Istennek maradandó munkája maradt bennünk. Hála Neki ezért!”

♦ Kósa Tímea (BCE), Macher Dorisz (ELTE-BTK), Záborszky Dávid (BCE-TÁJK)

* Az IFES Európa-Eurázsiai vezetőképző konferenciája. A spanyol „formación” szó alatt az IFES a hívó egészének (fizikai, érzelmi, intellektuális és spirituális) egységes formálódását érti és célozza meg, „amíg kiformálódik bennetek a Krisztus” (Gal. 4:19)

IMÁDKOZZATOK

velünk,

- » » *hogy a barátaink az evangélizációs programokon (és azon kívül) is hitelesnek lássanak minket.*
- » » *hogy az új diákkörvezetők megállják a helyüket – és a régiek kitartsanak a vezetésben.*
- » » *hogy a szilászok és mentorok örömeiket leljék a diákkör(vezető)k szolgálatában.*
- » » *hogy a MEKDSZ betöltsé Istentől rendelt helyét – és legyen olyan szép, mint amilyen jó. :)*

Köszönjük!

MEKDSZ-ÜNNEP
20 éves az újkori MEKDSZ
2010. március 27.
Mindenkit meghívunk!

- ♦ *Relikviák kiállítása*
- ♦ *Titkárok történetei*
- ♦ *Árverés*
- ♦ *Korabeli dicsőítés*

■ Elnöki elmélkedés

2Tim 1,8–9 „Ne szégyelld hát a mi Urunkról szóló bizonyágtételt, (...) hanem szenvedj velem az evangéliumért. Mert Ő szabadított meg minket, és hívott el szent hívással...”

A mai kor nem kedvez a bizonyágtételnek (nem tudom, volt-e olyan kor az emberi történelemben, ami kedvezett). Az embereket egyszerűen nem érdekli az evangélium. Nincsenek rászorulva, nem szomjazzák az igazságot, nincs hiányérzetük, nem érzik, hogy Istentől távol élnek. A legtöbbben, ha a személyes hitünk vagy az evangélium szóba kerül, bezárkóznak, udvariasan lezárják a beszélgetést, vagy egyszerűen ránk hagyják a dolgot: oké, ez a te utad; vagy: de jó neked, hogy tudsz hinni, nekem ez nem megy.

Néhány ilyen beszélgetést követően azt hiszem, természetes, hogy elbizonytalanodunk. Jól csinálom ezt? Nem kellene valahogy érdekesebbé, felfoghatóbbá tennem Isten üzenetét? Egyáltalán, kell ezt csinálnunk, ha nem kíváncsiak rá az emberek?

Isten ígéje ebben a kérdésben is támpontot ad. A bizonyágtétel értékét nem az eredménye adja. (Főleg mivel sosem tudhatjuk, nem hajt-e ki valamikor később az elvetett igemag.) Ez egy belső kényszer, amivel a hívó ember reagál a „szent hívásra”, arra, hogy felismerte Istentől távoli létét, és az Ő kegyelmét, amely által mégis lehet kapcsolatunk Vele.

A Bibliában számos helyen olvashatunk arról, hogy a keresztyén bizonyágtétel, a hűséges tanítványság szenvedéssel jár. A legkevesebb ezek közül, ha nem figyelnek oda a hitvalló szavakra, gondolatokra (de mi ez a mi szenvedésünk az apostoli idők mártírjaiéhoz képest?). Mégis, ha felemeljük tekintetünket, ha imádságban Isten elé tárjuk félelmeinket, ha a hívők közösségében odafigyelünk

egymás terheire, akkor biztosak lehetünk abban, hogy lesz erőnk kimondani a szükséges szavakat, és azok a szavak célt fognak érni.

Ja, a bizonyágtételhez, hitünk megvallásához lehetőség is kell. Talán pont itt a Hírmondó hasábjain nem kell ecsetelnem, hogy a lehetőség itt van mellettünk az egyetemi folyosón, a kolesz társalgójában, a menzán. Csak észre kell venni, esetleg helyzetet kell teremteni. Egy szendviccsel, egy koncerttel, egy érdeklődő tekintettel. Folyt. köv.

♦ Pásztor Zoltán

■ Titkári gondolatok

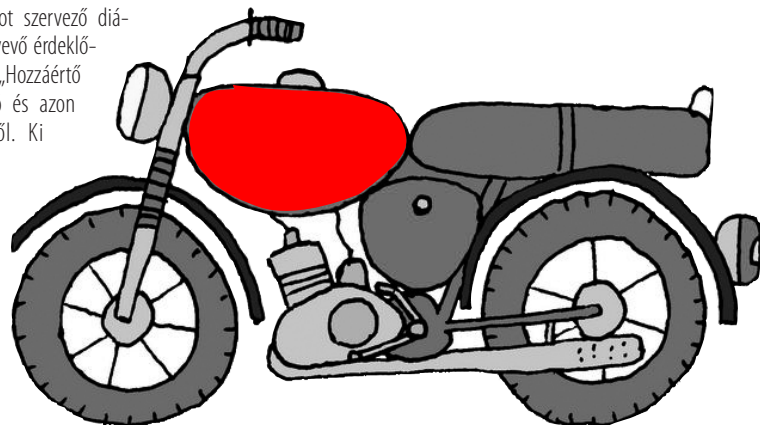
A MEKDSZ-en túl? ... Nem! A MEKDSZ az!

Körülbelül 7 éves lehettem, amikor nagymamám szigorú tekintetű bátyja rám bízta Simson motorját, hogy vigyázzak rá az öreg ház előtti járdán. Ő addig bevitte a 40 literes zsákban hozott csöves kukoricát, hogy legyen ellátmányom. Sokáig maradt benn. Beszélgettek, én meg a motort néztem. Nem hagytam nyugodni, hogy milyen lehet egy Simson motoron ülni. Felpattantam. Azzal a lendülettel kibillent a motor és én alászorultam. Nehéz percek következtek. Fel kellett állítani a teletankolt motort, mielőtt szigorú tekintetű nagy-nagybátyám visszaér. Először heroikus küzdelemmel kiszabadítottam a jobb lábam. Azután a súlyemelésnél ismert szakítás következett. Harmadik próbálkozásomat a legszörösebb szívű pontozóbíró is megadta volna. Igaz, támasztanom kellett, kicsit lepatogzott a festés, de mindezekre nem figyeltem fel szigorú tekintetű nagy-nagybátyám. Ez volt sokáig első és utolsó találkozásom a Simson motorral. Hosszú vágyakozó időszak következett. Megláttam valahol az úton robogni, és vágyakozás lett úrrá rajtam. Ha hallottam valahol a rekedtes motor nyöszörgését, fűrkészni kezdtem a környezetet. Meg akartam találni. De hát mindig a távollétben nyöszörgött. Egészen múlt péntekig. Szigetmonostor csendes utcáin ugyanis felbukkant a motor. Én vezettem! Rajta ültem és mentem vele. Sebességet váltottam és miután belejöttem a dologba még kanyarodtam is. Süvített a szél. Húztam a gázkart és repesztettem. Lefulladtam, de be tudtam indítani újra. Valami a MEKDSZ-es vezetőképzőn beteljesedett. Egy régi

vágy megvalósult. Végre motoroztam. Most már tudom, hogy reális vágy egy motor beszerzése. Győri Dani lehet, hogy az ELTE-TTK-s diákkör egyik leginnovatívabb vezetője lesz. Lehet, hogy az ő diákkörvezetése idején lesz az egyik legnagyobb virágzás. Lehet, hogy sokan ebben az időszakban fognak megtérni a diákkörükben. Nekem először nem ez fog róla eszembe jutni, hanem az, hogy egy késői órán Szigetmonostoron kölcsönadta a Simson motorját!

Mi a MEKDSZ? Talán a most induló felekezeti teológus kör. Vagy a diákok által szervezett Folytköv. Esetleg a diákkörvezetők által tartott vezetőképző. Vagy a 2012-re tervbe vett húsvéti Eurázsiai diákkonferencia. Az „Érdeklődő vagyok”-ot szervező diákok, és az azon résztvevő érdeklődők. Nem beszélve a „Hozzáértő segítő” képzést tartó és azon képződő emberekről. Ki nem felejtve az adakozókat. De nem hiszem, hogy a Dani motorján való száguldas a MEKDSZ-en túl van.

Az elmúlt 20 évért adunk hálát 2010 március 27-én.

♦ Járay Márton

Isten munkájáért a diákszövetségben. Meg persze a motorokért, hűtőkért, címzetlen levelekért, hőemberépítésért, tanulóköriért, grúz galambokért... Azokért is, ami neked először eszedbe jut, amikor a MEKDSZ-es éveidre, a diákköri társaidra gondolsz. Valódi találkozásokat szeretnénk, ahol életre kelnek a legendák, a sztorik. Ahova lehet, hogy már saját motoron jöhetek - a MEKDSZ-nek hála.

■ Buen Camino! – (ElCamino* dióhéjban)

Hogyan lehet összefoglalni 5 hét eseményeit és gondolatait 300 szóban? Arra gondoltam, az 5 legfontosabb gondolatot írom le: ragaszkodás, kegyelem, bizalom, hála és szolgálat. Kegyelem: 35 km-rel kezdtük az első napunkat a Pireneusokban, ráadásul az előtte való éjszakát egy buszon töltöttük. Kiderült: egy hegyre nemcsak fel kell menni, hanem le is kell jönni róla - és itt kezdődtek a problémák. Nehéz volt még a táskánk: tele voltunk krémekkel, italporokkal meg szendvicsekkel. Késő este érkezünk a szállásunkra, és akkor már nagyon fáj a térdem. Gondoltam, másnapra elmúlik, de csak rosszabb lett: 8 km után azt mondtam Dórinak, a barátnőmnek, hogy nem tudok tovább menni. Ezt bevallani volt az első lecke. Másnap folytattuk (a térdem napról-napra jobban lett, de még egy hétig minden lépés fáj). Egy ilyen helyzetben megérti az ember: nem természetes dolog az, hogy végig tudsz menni egy ilyen úton. Az ember nagyon könnyen eltiporható lenne, ha nem vigyázna ránk valaki odafenn!

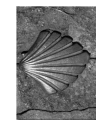
Bizalom: egyre jobb fizikai állapotban, jókedvben és nyugalomban menetelünk. Innentől kezdve már semmi nem állíthatott meg minket. Olyan bizalommal voltam Isten felé, mint még soha azelőtt. Nemcsak azt tudtam,

hogy nekem nem lesz bajom: abban is teljesen biztos voltam, hogy Dórinak sem eshet semmi baja, mert ő a társam az úton. Isten őt is védi, mert hozzám tartozik! Hála: számomra a katarzist nem a cél, Compostela jelentette, hanem amikor elértük a Calzadilla de la Cueva nevű világvárost. Az utolsó 17 km-t a semmi közepén tettük meg, izzó búzatáblák között. (Dóri szavaival: már azon sem lepődnek meg, ha megfehéredett koponyák lennének az út szélén!) Eddigre már kialakult némi időérzékünk: úgy gondoltuk, lassan meg kéne érkezniünk, de az úton, búzatáblán és dombon kívül semmit nem láttunk. Minden apróbb emelkedő után arra vártunk, hogy meglátjuk a várost, de nem... Aztán egy újabb emelkedő... már úgy gondoltuk, hogy nem lehet, hogy a dombon túl itt lesz a város, mert az már túl sok lenne. És akkor megláttunk egy templomtornyot... aztán egy izzó háztetőt... Futólépésben kapaszkodtunk fel az emelkedőre - ott megláttuk a völgyben elhelyezkedő picit várost, és a szállást pár záráddal. Annnyira boldogok voltunk, hogy ugrálni és ordibálni kezdtünk a többieknek. Ekkor megéreztem és megértettem valamit. Előntött a hála, hogy sikerült - és aztán azért, mert nem magamra voltam büszke, hanem Istennek voltam hálás, hogy eljuttatott minket a városba. Hálás voltam azért, mert hálás tudtam lenni!

Szolgálat: annak ellenére, hogy úgy indultam neki: nem görcsölök majd, hogyan tudnám Isten folyamatosan szolgálni és dicsőíteni - már az első napi jégesőben azon gondolkodtam: hogyan tudnék itt Isten dicsőségére ázni? Aztán egy pár nappal később rájöttem: tényleg nem kéne erőlködnöm, hanem csak átgondolnom, milyen ajándékokat kaptam az Úrtól, és azt kamatoztatni. Egyik ajándékom,

hogy tudok törődni az emberekkel (gyógytornász leszek), úgyhogy attól kezdve azon voltam, hogy segítsék azoknak a zárándokoknak, akiknek kell, és ha a szemembe néznek, ne engem lássanak, hanem a Jézustól jövő szeretetet! Ragaszkodás: talán ez a legszebb része az egésznek! Az utolsó héten volt némi megbántódás közöttünk Dóriával. Én nem mondtam semmit, csak nyeltem a könnyeimet, és egyikőnk sem lépett. De az idő szorított: egyre közeledtünk a célhoz és azt nem akartam, hogy így érkezünk be. Az meg egyenesen lehetetlen, hogy ne együtt érijünk oda. Sokat imádkoztam... És utolsó nap, 10 km-re a céltól Dóri megszólalt: „Esztí várj, beszéljünk meg...” Megbeszéltük - és borzasztó hálás voltam. Mindenképp Dóriával együtt akartam átlépni a Compostela táblát: ő volt a társam. Ha nem beszéljük meg a dolgot, akkor is mellette akartam lenni, mert vele indultam. Ragaszkodtam hozzá! Így értettem meg, hogy Isten mennyire ragaszkodik az övéhez. Ez a komolyabb része... Amúgy rengeteget neveltünk, főztünk (pl: kulacsban csípős csirkelevest) és beszélgettünk egész úton. Minden este más tömegszálláson aludtunk. Vagy nem aludtunk, hanem hallgattuk, hogy hányan horkolnak körülöttünk, és próbáltuk megkülönböztetni őket... Hát dióhéjban ennyi. Asszem, túlléptem a 300 szót...

♦ Szimeonov Eszter, SE-ETK

* Esztí és Dóri a „francia úton” (Camino francé) gyalogoltak a nyáron, Saint Jean Pied de Port-tól Santiago de Compostela-ig, összesen 800 km-t

A MEKDSZ vezetősége 2009-ben

Benedek Zalán, PE, Veszprém
Győri Ágnes, BCE Kertészettud. Kar
Katona Erzsébet, BGF KKFK
Kis Zoltán Dániel, PPKE BTK
Seben Glória, Evang. Hittudományi Egy.

Szenior vezetőségi tagok:

Bernhardt Dóra, egyetemi tanár
Szabados Tamás, PR manager
Tolvaj Krisztina, piackutató
Várkonyi Gergely, gazdasági elemző
Végh János, mérnök

Köszönjük az odaszánást!

(Új (?) arcok...)

Hélisz Kati

Ti persze csak úgy ismertek engem, hogy „az a lelkgigondozó vagy mi ... tudod, aki a nyári táborban az Oázisos címkét viseli!” Emellett feleség, „Maaamiii!”, házvezetőnő és kutyasétáltató – ja és sofőr, de persze kizárólag munkaidőn kívül.

Eredetileg angol-orosz szakos tanárként végeztem az ELTE Bölcsészkarán, ha láttok egy dr.-t a nevem mellett, az angol irodalomból van. A Kodolányi János Tanárképző Főiskolán tanítottam angol irodalmat, 1994-től pedig férjemmel 4 évig Vancouverben, Kanadában éltünk, ahol ő teológiát, én meg pasztorálpszichológiát tanultam. Később elvégeztem Debrecenben egy mentálhigiénikus szakképzést, hogy legyen valami magyar papírom is a lelkgigondozáshoz. MEKDSZ-munkatársként már 2007 óta dolgozom, csak még eddig senkinek sem jutott eszébe, hogy én is bemutatkozzam, hisz lelkgigondozói hírem amúgy is szájról szájra terjed.

Kapcsolatom a MEKDSZ-szel immár 20 - igen jól olvassátok – húszéves, ez azt is elárulja, milyen vén vagyok már. (Bár épp nemrégiben néztek 9 éves fiam nővéreinek, ami 40 felett igen nagy bókna számíthat). Azt is elmondhatom magamról, amit (gondolom) a mai MEKDSZ-esek közül kevesen, hogy 1989-ben ott voltam a MEKDSZ újralakuló ülésén, mint lelkes Bölcsészörös. Három évig voltam diákkörvezető, két évig vezetőségi tag. Nagyon sok minden köt a MEKDSZ-hez: legszebb felekezeti közötti élményeim, amiket azóta sem tud felülmúlni semmi más; sok életre szóló barátság, amiről akkoriban sokat találgattuk, vajon megmarad-e a zűrzavaros életben. (És lám, már nemcsak mi vagyunk jóban, hanem lassan tinikorba lépő gyermekeink is.) És igen kedves nekem, hogy férjemmel (Kovács Endrével) is itt ismertük meg egymást: ő akkor utazótítkárként dolgozott. Szóval jó újra köztetek lenni!

Talán felmerül bennetek a kérdés: miért is lettem agoltanáról lelkgigondozó. A történet – bár bonyolult, legmelye mégis végtelenül – egyszerű. Egy pasztorálpszichológiai előadás során megértettem, hogy Isten szíve sajnó az Övéért, akik fájdalommal teltek, és nincs ki meghallgassa őket. Én ezt szeretném tenni: meghallgatni az Övéit. A megtört szívűeket, akiknek nehéz az élet; a kicsiket, akik felett átnéznek; a magányosakat, akikre senki sem vár. És mindezt azért, mert Ő, aki Örökkévaló, számon tartja, féltőn szereti, és hazavárja őket. Számomra kiváltság belelátni az emberi lélek mélységeibe. Oda, ahol mindannyiunkban felsajdul a vágy a feltétlen szeretet és elfogadás, az elrejtettség és bizalom után. Kiváltság végigjárnom az utat másokkal, míg megsejtik, hogy ezek az elemi vágyak – melyek nélkül nem ember az ember – sehonnan máshonnan nem fakadhatnak, csakis Isten végtelen szeretetéből. És sehol máshol nem nyerhetnek beteljesülést, csak abban a titokban, hogy életünk Krisztus.

Szívesen beszélgetek bárkivel a depresszió, gyász, harag, szorongás, pánikbetegség, az énkép-, illetve párkapcsolati problémák, valamint a hitéletben felmerülő kérdések, nehézségek témakörében. Jegyzéppárokkal is örömmel foglalkozom.

Megtalálhattok péntekenként a budapesti irodában, és a táborokban. email: endikati@freemail.hu; telefon: (27) 393-881 (az üzenetrögzítőn érdemes üzenetet hagyni, mert visszahívlak).

♦ dr. Hélsz Katalin, lelkgigondozó munkatárs

Isti

Már egész sokan ismeritek kalandos életutamat, de az újak kedvéért azért közkincs teszem.

4 éves korom óta erre a pályára készültem. Amikor bátyámmal a homokozóban várat építettünk, én akkor már tudtam, hogy nekem a MEKDSZ-t kell építenem, hasonlóan a homokvárhoz. Az óvodában sem történt ez másképp: direkt kimaradtam a bunyókból, és ha mégis belekevertek, inkább nem ütöttem vissza – nehogy később a vérszomjas sajtó (kiszagolva ezt) ellenem fordítsa és kiszivárogtassa, nehogy megtorpedózza jelentkezésem a MEKDSZhez. Általános iskolába direkt nem egyházba jártam, abból a célból, hogy lássam, mi is foglakoztatja a nem hívőket, milyen az ő nyelvvezetük, hogyan élnek. Ennek lezárásaként írtam egy szociológiai tanulmánykötetet Az út a vadonba címmel. Középiskolai éveimet a gödöllői líceumban töltöttem, ahol zen-buddhista tanok szerint éltünk és kecskéket áldoztunk. Megtapasztaltam a Csi áramlását, és az aurám kiteljesedett. Ebből az időből származik a Református Feng Shui című könyvem.

Valószínűleg a „Felsőbb Rendező” intézte úgy, hogy felsőoktatási intézménynek, mintegy ugródeszkának a BME Építőmérnöki karát válasszam, hogy a MEKDSZnél tudjam majd kamatoztatni véres verejtékkel megszerzett tudásomat. (Ugyanis munkába állásom nulladik lépése az iroda átrendezése volt, amivel építőmérnöki tapasztalataim nélkül nem boldogultunk volna.) Köszönjük, Emese BME. Egyetemi éveim alatt beépültem a BME MEKDSZ nevű evangéliumi terroristasejtbe, majd ennek a biblicista sejtnek vezetője is lettem. Evangélikációs öngyilkos merényleteket szerveztünk nemcsak saját, hanem más egyetemekenre és egyetemi gyűlikbe is. Eközben bevalasztottak az országos MEKDSZ síta vezetőségébe is, de egy rosszul sikerült evangélikációs robbantássorozat után önként lemondtam erről a tisztségemről, és visszavonultam. Ekkor írtam egyetlen verseskötetemet Ő bombajó, mért vagy te robbanól címmel.

Ekkortájt kezdtem rokonszenvezni a szervezetből kiválni készülő El Mondo fedőnevű spanyolországi baszk szeparatistákból álló csoporttal. Később az El Mondo Cafe nevű kávékommandó aktív tagja lettem, és több sikeres merényletet szerveztünk a MEKDSZ hallgatólagos támogatásával református Csillagpont fedőnevű forradalmi ifjúsági fesztiválon. Így általunk egyre többen ismerik meg a MEKDSZ mozgalmat, aminek fő célja az értelmiségi fiatalok bekebelezése, hogy gerillaakcióinkkal belülről bomlasszuk a társadalmat. Ennek kapcsán figyeltek fel újra rám a szervezetenél. Így kerültem be a legnagyobb magyarországi egyetemi evangéliumi terrorszervezet fő-fő hadiszállására TT-t (terror tábor) szervezni és PR-ral (Protestánsokat és Római katolikusokat tömörítő ultraradikális szárny) foglalkozni. A napokban kerül boltokba Bújócska egy robbanófejjel című novelláskötetem.

De mivel ezek titkos információk voltak, ezért most – fájdalom – meg kell hogy öljelek. Már ketyeg a bomba a bal zsebedben. 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, óóó jajj, Bruce Willis fehér szakadt atlétában elvágta a piros vezeték az utolsó pillanatban, így leállt a bomba. Már megint egy rosszul sikerült merénylet! Nem fogják ezt jó szemmel nézni a főnökeim...

Na megyek, mert még sok munka vár.

♦ Csáki István, PR-, kommunikációs és rendezvényszervező munkatárs

Anikó

Kedves MEKDSZ-esek! ☺ (– e szerzet nekem szerfelett kedves)

Nevem: jelenleg meg nem nevezem (de lentebb megnevezett) Eredetem: hegyes szeglet, melynek neve Sz-szel ered, tekercseken Te nemzedet helye felett leled. E hely Te nemzedetnek tere lenne, mely ezer esztendeje e helyen telepedett le, de jelenleg e helyen, (melyen nevelkedtem), esztelen emberek szereteten rendeletekkel terhelnek. Ennek eredete: e hely nemzete remeg, mert esze ezt szerezte: kegyetlen sereggel beveszed, s szerze-nyeszedetled.

Rengeteg szeretetet s kegyelmet, mellyel Egek Fejedelme kedvez: meglettem, s lelkem e Szeretetnek szenteltem. E szent eszme, melyen fellelkesedtem, vezetett engem, s ebbe jelenleg testem, lelkem (rengeteg eszemmel egyetemben) belefektettem:) = egy jeles szeptember reggelen MEKDSZ szervezet embere lettem.

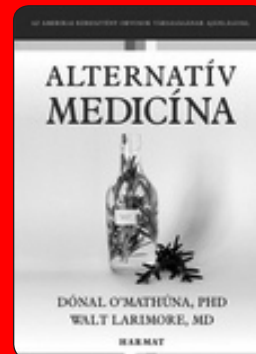
Mekdsz-ben szerepem: jelenleg egyetemeken csevelyeket szervezek, rengeteg emberrel levelezek – meg csetelek ☺, szervezeteket keresek. Ennek szerepe: mert Egek Fejedelme, mely elveszett gyermekeket keresve Mekdeszt erre vezette, ezeket egyetemeken megletje, kereszthez vezesse. Ezt szeretem: hegyek kellemes nedve, nemzetem „densze”, s zenenyelve, ezt zengedezve nevetve, ezer szerettemmel kellemes percek vesztegetve, hegyekben tekeregve, kerekéken repesztve, medrekben evezve, legteljesebb Szeretettel betelve.

Kedvesem, jelentem, levellem ezennel befejezem, de e verset szeretettel Neked szerzem (nem teljesen, ellestem): „Fecseghetek ember-, esetleg szellem-nyelveken – szeretetellen legfeljebb zengzetes elem, pengetett zeneszerkezet lehetek. Felfedhetek jeleneteket, melyek nem jelenben esnek meg, lehetnek fejemben rejtelmek s rengeteg megjegyzett eset, egekre emelt szemekkel hegyeket hengergethetek el – szeretetellen cseppet sem jelentek. Teljes lelkem s egyebem elesett embereknek vethetem, testemet Szent Szellemnek szentelhetem – szeretetellen ezek feleslegeseek.”

Szeretettel,
Egy Mekdeszes

♦ Écsi Anikó

a Folyt.Köv. (nov. 2–5.)program szervezésére megbízott munkatárs

O'Mathúna Dónal, Larimore Walt
Alternatív medicina
A keresztény kézikönyv
Harmat Kiadó

Az egészséggel kapcsolatos ismereteknek és lehetőségeknek ma már olyan bőséges a tárházuk, hogy ember legyen a talpán, aki eligazodik közöttük. Ráadásul a döntés súlya többnyire ránk nehezedik: nekünk kell mérlegelnünk, hogy – a kockázatokkal számolva – egy adott kezelést elfogadjunk, vagy inkább elutasítunk. Különösen igaz ez az alternatív gyógymódokra, hiszen itt nagy a bizonytalanság: rengeteg a kérdés, és homlokegyenest eltérőek a válaszok. Elég a témát egy baráti összejövetelen szóba hozni, és garantált, hogy percek alatt parázs vita keveredik... A legtöbb dilemmát a határosság problémája okozza, de a keresztény ember számára emellett a kezelés „spirituális töltete” legalább olyan fontos.

Az ír-amerikai szerzőpáros kézikönyve átfogó és tárgyilagos képet nyújt az alternatív gyógymódok, gyógynövények, vitaminok és táplálékkiegészítők eléggé kaotikusnak tűnő világában. A keresztény szerzők a vizsgált gyógymódokat mind a bizonyítékokon alapuló orvoslás, mind pedig az esetleges (bevallott vagy titkolt) spirituális háttér szempontjából is értékelik. E mérce alapján gyakorlatias ismeretekkel látják el az olvasót

A kézikönyv három nagy egységből épül fel:

a természetgyógyászat értékelése

az alternatív gyógymódok bemutatása és értékelése

gyógynövények, vitaminok és táplálékkiegészítők.

(Hamarosan megjelenik.)

SUDOKU

5		1	6	8			4
	6			7		3	1
	7		3	5			6
						2	1
3	1	7				6	4
4		9					
2				1	9		6
	4	8		3			9
7				4	5	1	3

(JÁTÉKSZABÁLY A 9x9-es tábla összes sorába és oszlopába írd be a számokat 1-9-ig úgy, hogy minden szám csak egyszer szerepelhet soronként vagy oszloponként. A nagy négyzettrács további 3x3-as négyzeteiben is csak egyszer szerepelhet egy szám. Megfejtés a 10. oldalon.)

Érdeklődő

vagyok

Még mindig érdekel...

Itt is, ott is hallani mostanában az „Érdeklődő vagyok” kiscsoportos evangelizációs módszerről. Nyári Attilát, a módszer egyik népszerűsítőjét (ex-BGF-KKFK, KEKSZ) kérdeztük.

Hírmondó: Ez most a legújabb siker-recept?

Attila: Sikeresnek sikeres, de újnak nem mondható. A korai feljegyzések szerint Fülöp tartotta az első ilyen beszélgetést, amikor felült az etióp miniszter szekerére, és együtt olvastak egy Jézusról szóló próféciaát. Nem is tekinteném módszernek – ez inkább egy látásmód. Hiszek benne, hogy a barátaink, ismerőseink személyesen találkozhatnak Jézussal az evangéliumokban – egy ilyen találkozás után kétezer évvel ezelőtt sem maradt közömbös senki. Ma sem marad.

Hírmondó: Mit mutat a gyakorlat – működik a módszer?

Attila: Országsszerte szerveződnek olyan csoportok, ahol 1-2 keresztény diák meghívja nem hívó társait, hogy olvassák el együtt Jézus életének egy-egy epizódját, és beszélgessenek róla. Hisznek abban, hogy az Ige „élő és ható”, és képes belenyúlni szívekbe, és életeket megváltoztatni. A képzéseken el szoktam mesélni egy viccet, ami így hangzik: – Tudjátok, mi a közös egy hívőben és egy nem hívőben? – Az, hogy mind a ketten félnek az evangelizációtól. Mint minden viccnek, ennek is van valóságalapja. Ennek ellenére hiszünk benne, hogy ma már sok hívő és nem hívő egyetemista rácáfol erre.

Hírmondó: Hogy vág bele valaki ilyesmibe?

Attila: Leginkább úgy, hogy részt vesz egy képzésen. A szeptemberi konferencia volt az ötödik ilyen alkalom: most már a MEKDSZ táborokban is többször szerepelt az „Érdeklődő vagyok” a szemináriumok, ill. műhelyek között.

Hírmondó: Miről szól egy „Érdeklődő vagyok” képzés?

Attila: Megpróbáljuk továbbadni az evangelizáció alapelveit is, ezért van egy rövid „elméleti” rész. Ugyanakkor törekszünk arra is, hogy minden résztvevő úgy távozzon a képzésről, hogy gyakorlati tanácsokat kapott a folytatáshoz. A képzések egyik legkedveltebb része, mikor azt gyakoroljuk, hogy tudjuk fesztelenül meghívni a barátainkat egy ilyen beszélgetésre. Természetesen egy-egy képzés után is igyekszünk kapcsolatban maradni a résztvevőkkel, ezt a célt szolgálja a levelezőlista és a honlapunk is. Itt (www.erdeklovagyok.info) kész beszélgetés-vázlatokat lehet letölteni, illetve blogon keresztül bátorítom a honlap látogatóit.

Hírmondó: Mit gondolsz az „Érdeklődő vagyok” jövőjéről? Mik a célok?

Attila: A legközelebbi jövőt illetően remélem, sok egyetemistát megérint majd Isten a *Folyt.Köv*-ön keresztül, és ezek az egyetemisták majd tovább ismerkedhetnek Jézussal „Érdeklődő vagyok” beszélgetéseken. Továbbá nagyon szeretnénk, ha végre kiadásra kerülhetne az a beszélgetés-vázlatokat tartalmazó füzet, amit Katona Böbivel magyaráztunk. (Ez egyelőre szerzői jogi kérdések miatt húzódik.) Ezen kívül a szívem vágya, és imádkozom is érte, hogy minden magyar egyetemistának legyen lehetősége részt venni egy ilyen nyitott beszélgetésen, és saját szemével lássa Jézus életét, anélkül, hogy feszélyezné a vallásosság. Ezért szeretném, ha minden diákkörben lennének olyanok, akik azon túl, hogy jól érzik magukat a keresztény társaságban, valóban kinyúlnának a nem hívő diáktársaik felé. Nem gondolom, hogy az „Érdeklődő vagyok” az egyetlen módszer erre, de úgy gondolom, hogy ez a megközelítés különösen jól alkalmazható a diákkörök számára.

Teológusok, ha találkoznak...

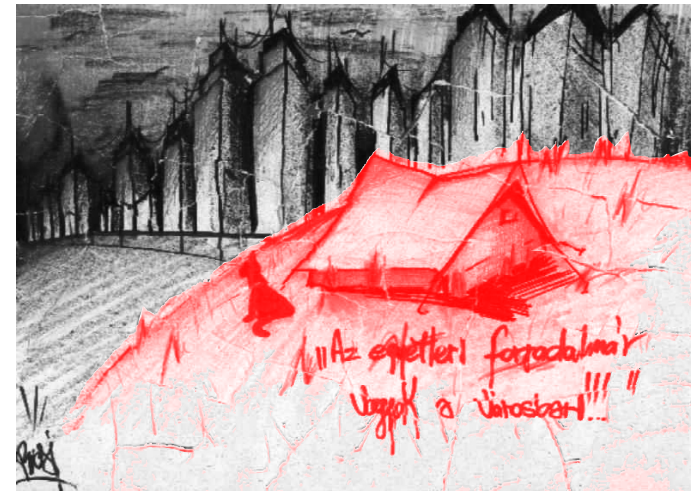
„...az annyi mint tüzes jég, barna hó. Hogy fér meg együtt a férhetetlen?”

Úgy, hogy teológus MEKDSZ-nek hívják. Shakespeare gondolata erőtlenné, félig leszakadt, pislákoló neonreklámként villogott az agyamban, miközben hazafelé sétáltunk a frissen megalapított teológus diákkör alakuló üléséről. Három felekezettől, teológiai hallgatókból álló diákkört, ami az ő gondolkodásmódjához és szellemiségéhez hűen elmélyült, kölcsönös és értelmes párbeszédet tud kezdeményezni és folytatni teológiai és egyéb kérdésekben. Ennek a hívásnak engedelmeskedett a református, az evangélikus és a baptista teológusok maroknyi kis csapata. Én, aki három éve potya-MEKDSZesként koptatom a téli táborok székeit, a kíváncsiságtól és a vérbeli teológizálás vágyától vezérelve mentem el az alakuló megbeszélésre (és többet kaptam, mint amit a meg nem fogalmazott imáimból valaha is kértem). Fantasztikus volt látni, hogy az este előrehaladtával a Lélek hogyan fonja össze a különböző vágyakat, elgondolásokat, célkitűzéseket, hogy új, színes szálként beleszője a friss kis közösséget a MEKDSZ tarka szőttesébe. A régi álom tehát testet öltött – mi pedig készek vagyunk, hogy új diákkörünk csetlő-boltó kamaszéveit néhány alkalom után magunk mögött hagyva mi is hozzátegyük részünket ahhoz a műhöz, amit ti már építetek. Mert a MEKDSZ most már mi is vagyunk.

♦ Pafkó Tamás

(Hát ők...?)

Keresztényként a Szigeten

Nem könnyű pár mondatban összefoglalni az élményeket, érzéseket és benyomásokat, melyek kavarnak bennem hónapokkal a Sziget fesztivál óta, most mégis megkísérlem.

Idén augusztusban az evangélikus, református és katolikus egyház által alapított és működtetett KözösPont sátorban beszélgettem egy hetet (több társammal együtt) a Sziget Fesztivál keretein belül. Hosszú felkészülés, „betanítás”, imák és fizikai, lelki ráhangolódás után léptem be a Sziget kapuin (biztonsági örk hadán keresztül), azzal a mély elhatározással, hogy én most majd jól megmutatom (persze Istennel az oldalamon), hogy ez az egész kereszténység mennyire jó: nemcsak közterek, betanult frázisok, kötelességek és elvárások tömkelege. Meg akartam értetni az emberekkel, hogy nem egy szabályrendszer követek a magam emberi, vagyis tökéletlen módján, hanem olyan Istent szeretek, aki hatalmas ugyan, de személyes Isten, aki ismer, szeret és elfogad. Nincs más dolgom – gondoltam – mint ezt elmondani a sátorba betérőknek, akiknek amúgy is erre van a legnagyobb szükségük...

A szükség természetesen nagyon is érzékelhető volt, érdeklődésben sem volt hiány – mégsem volt annyira egyszerű dolgom, mint ahogy azt először elképzeltem. Nagyon érdekes, ugyanakkor kimerítő tapasztalat volt ennyi fajta-féle emberrel találkozni egy hét alatt, és megpróbálni értelmesen kommunikálni velük. Volt köztük kedves és toleráns, gyűlölködő és az egyházat pocskondiázó, értetlenkedő, meghökken, kétségbeesetten kereső, hívő és nem-hívő egyaránt.

Legmeghatározóbb élményem az volt, mennyire érzékenyek, empátikusnak kell lennem, amikor beszélgetek valakivel. Oda kell figyelmem az emberek minden rezdülésére. Minden pillanatban meg kell fontolnom, hogy mit szabad kérdezni, mit nem, mikor kell hagynom, hogy ő beszéljen, mikor kell magamhoz ragadnom a szót, mennyire mehetek bele érzékeny vagy kényes témákba... Nagyon hálás vagyok Istennek, aki úgy vezetett végig ezeken a beszélgetéseken, hogy (kevés kivételtől eltekintve) tartalmas, értékes és hosszú beszélgetéseket folytathattam a sátorba betérő emberekkel. Sokat beszéltem az életükről, vágyaikról, gondjaikról. Gyakran az élet nagy kérdéseiről vitatkoztunk, vallásról, egyházzal és – legnagyobb örömömre – Isten személyéről, tulajdonságairól, Fiának haláláról és feltámadásáról is esett szó.

Nem tudok elég hálás lenni Istennek, hogy felkészített erre az élményre és életekre láthattam bele, adhattam olykor tanácsot, vagy egyszerűen csak végighallgathattam személyes történeteket. Hiszem, hogy jó példák tudunk lenni, jól tudtuk képviselni Istenünket, kereszténységünket (felekezeti hovatartozásunktól függetlenül). Hálás vagyok a magvetésért és hiszem, hogy Isten idővel learatja az elszórt magokból növekvő gabonát.

• Csitári Zita

Let's Dance, let's pray

– a Chemin Neuf közösség a Jezsuita héten

Ha valaki a Chemin Neuf közösség nevét hallja, nem biztos, hogy tudja, hova is tegye. Így voltam ezzel én is anno, jó másfél éve, amikor megismertem a közösséget – és bámulatosan félrefordítottam: kilenc (neuf) kémény (cheminée). Ebből a kilenc még helyes is lehetett – volna, mert valóban ezt is jelenti a francia szó... Valójában a helyes fordítás „Új út”. A '70-es évek Franciaországában egy kis imacsoportot alakult Laurent Fabre jezsuita atya, vezetésével. Ebből nőtt ki a közösség, mely egyszerre nyugszik jezsuita gyökereken, és táplálkozik a karizmatikus megújulásból. Az ember hajlamos azt hinni, hogy ez a két dolog nehezen fér össze. Így volt ezzel egy idősebb járókelő is, aki megkérdezte, hogy mire is készülődünk még a jezsuita hét elején, amikor a Lőrinc pap téren rendezkedtünk. * Mondtuk, hogy a jezsuita hét nyitó utcabájjára. Mire a válasz: „Jezsuiták – utcabájl!? Hát ez aranyos.”

Pedig lehetséges ☺ Ezért is kérték meg a közösséget a záróbuli megtartására is immár zárt helyen, a Párbeszédék házában. Mit is csináltunk? Volt rocki és cha-cha-cha meg twist is. De voltak dicsőítő énekek is. De ezt nem úgy kell elképzelni, hogy a táncra buliztunk, a dicsőítésre meg szépen vigyázzba álltunk. A dicsőítésre is tapsoltunk, örvendeztünk, volt még amikor táncoltunk is. Elfér a kettő egymás mellett? Érdemes felidézni a klasszikus viccet: lehet-e zsolozsma alatt pipázni. (Aki nem ismeri, kérdezze meg valakitől.) Előadtunk még egy rövid pantomimot is, s közös imával zártuk az estét. Hogy milyen volt? Jó. Szép, hogy sokféleképpen lehet örvendezni, hogy a buli és a tánc nem idegen Istentől, hanem „elfér” az ima mellett.

Hízen ilyen az ember: imádkozik, bulizik, dolgozik, pihen, és igazából – mindegyikkel egyben – imádkozhat is.

♦ Vajna Balázs

* Jubileumi kulturális és lelkeségi hét – Budapest, 2009. szept. 13–20.

Hogyan (ne) tartsunk első diákkörös alkalmat?

Mindent úgy kezdtünk, ahogy egy ilyen alkalmat szervezni kell. Megvolt az időpont, elkészítettük a szórólapokat, meg-szerveztük a nyitóalkalmat, amin – talán a korai (első iskolai nap) vagy éppen késői (17 óra) időpont miatt – egyedül egy elsőéves vett részt. Kicsit elkeseredtünk, hiszen több elsős ígérte, hogy jönni fog...

„A következő más lesz” – ezt terveztük. A probléma leginkább az volt, hogy tudtuk: késésben vagyunk. Két hét múlva Érdeklődő vagyok konferencia, nemskára Folyt kövös megbeszélés... Nem akartunk kifutni az időből, ezért úgy döntöttünk, az egész alkalom ezekről és a diákkörön belüli szolgálatokról fog szólni, meg persze sok játékkal is készültünk. „Legalább az elsősök is belelátnak majd” és „nem halaszthatjuk másorra” gondolatokkal egy olyan alkalmat terveztünk, ahonnan véletlenül és talán szándékosan is kihagytuk Istent, aki az egész diákkört létrehozta. Az én fejemben az volt leginkább, hogy ne rohanjuk le őket már a legelején – és ezután el is felejtettem az egészet. Pedig Isten az, akit egyedül nem szabadott volna kihagynunk...

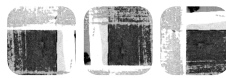
Vezetőként Nojával nem fordítottunk túl sok időt a készülésre: egyszer tudtunk csak találkozni, egy késő délután. Nem volt már erőnk, se kedvünk gondolkodni – fáradtan, de izgatottan vártuk a másnapi diákkört: kiosztottuk a feladatokat és elmondtunk egy rövid imát. Másnap eljött az idő – a játékokért én feleltem (és persze nagyon izgatott voltam), egyre többen lettünk, három új elsős is jött. A játékok egyre inkább oldották a hangulatot, de Noja és én egyre fáradtabbak és feszültebbek lettünk. Nem akartam, hogy bárki rosszul érezze magát, úgyhogy folyamatosan azon pörögtem a gondolataim, hogyan szórakoztassam a többieket. Megbeszéltük a szolgálatokat, és egészen elment az idő. Az alkalom kezdett számomra unalmassá válni, így felajánlottam, hogy játszunk még egyet...

Csak akkor vettük észre a hibát, amikor valaki megkérdezte, hogy nem lesz-e igei rész. Erre nem készültünk. Várlaltam, hogy elmondom, amit az utóbbi időben egy igevers alapján tanított nekem Isten. Ezt imádsággal zártuk, aztán mindannyian hazaindultunk. Végül azok az elsősök, akiket „megóvni” akartunk, kérdezték meg: „ugye, következő alkalommal már a Bibliát is elővesszük?”.

Teljesen kimerültünk, és megszégyenültünk. Igazából meg sem kérdeztük Istent arról, hogy mit tervezett arra a keddre. Csak az áldását kértük rá, és szinte azt akartuk, hogy „most az egyszer” kívülről nézze az eseményeket. Pedig ha átadtuk volna az irányítást, magunkat is megóvtuk volna a büntudattól, kimerültségtől. Az embereknek, és nem Istennek akartunk tetszeni, pedig ez az, amit sosem kért tőlünk...

„Most tehát embereknek akarok a kedvében járni, vagy Istennek? Vagy embereknek igyekszem tetszeni? Ha még mindig embereknek akarnék tetszeni, nem volnék Krisztus szolgálója.” (Pál levele a Galatákhöz 1:10)

♦ Győr Lili, ELTE-BGGYFK

ÉS TE... ?

Ti vagytok a világ világossága

Mi vagyunk a veszprémi MEKDSZ, Isten egyik lobogó fáklója a nagybetűs élet küszöbén. Azért küzdünk, hogy Krisztus szeretetével fényt adjunk és utat mutassunk, hogy ezt a küszöböt ne sötétségben lépjük át a még tapogatózó egyetemista társaink, hanem a legnagyobb reménységben, Isten iránti bizalommal.

A „mundér” becsületét egy stabil 10-15 főből álló banda védi, a legkülönfélébb emberekből verbuválva: kicsi, nagy, reális, humános, fiatal, idősebb... Két állandó vezér gondoskodik arról, hogy lehetőség szerint minden és mindenki a helyén legyen, továbbá egy régi MEKDSZ-es teológus is segítségünkre van a teológiai pontosság végett, illetve alkalmak előtt és után is elhúzza kedvenc „nótáinkat”. Ez utóbiban szívesen részt vesz a pacsirtahangú közösség, akik – amellet hogy terveznek-szerveznek – nem hagynak egyetlen alkalmat sem unalmasan eltelni.

És hogy milyen a veszprémi csapat? Nos, hát: kon-certszervezős, túrázós, kérdőívezős-evangélizálás, közös

kajálós, foci-szurkolós, filmnézős... és ami még ezután jön: kiállításszervezős, „MEKDSZ est”-ezős, külföldre kiruccanós, és talán még egy paintball is belefér. . .

És hogy mit is szeretnénk: tudatosan megszólítani és megérinteni az egyetemistákat azokon a témákon keresztül, amelyek a legjobban foglalkoztatják őket; a szerdai alkalmakat egy kicsit átalakítjuk fórum-jellegűvé, ahol hétről-hétre egy-egy téma kerül bemutatásra, amit aztán megvitatunk; szeretnénk ezekre az alkalmakra olykor-olykor meghívni egy lelkeszt, pszichológust, teológust, tanárt vagy bárkit, aki az adott témában szakértő, vagy viszonylag jártas; kedvcsináló témáinkból: hit és tudomány, vallások és a kereszténység, a new age magyarországi térhódítása, szex(ualitás) és párkapcsolatok, a Biblia hitelességének kérdése. . .

♦ Dolgos Zoltán és Joó Christopher

„Kegyelemből léphetünk be...”

Már évek óta működteti Isten a Károli BTK-n a MEKDSZ-t, idén azonban nagy változások álltak be nálunk: létszám-ban is növekedtünk, s a szellemiség is átalakulóban van – ezért szeretnénk most nektek megújult minőségünkben bemutatkozni.

Korábban egy teológushallgató és felesége vezette a diákkört, és az ő személyiségükhöz idomult a légkör is. Akkoriban kevesen, főleg felsőbbévesek jártunk, de nagyon mélyek voltak az alkalmak, így hamar kialakult a kölcsönös bizalom a tagok között, amit mindmáig sikerült megőrizni. Tavaly nehezebb időszakunk volt, mert a régiek közül sokan végeztek és csak pár új ember csatlakozott hozzánk. A halál ott leselkedett a sarokban, és a mi szívünkbe is beköltözött az aggodalom, hogy lesz-e tovább.

Visszont az Úr nem hagyott minket cserben, hanem mindig a kellő időben szólított valakit szolgálatra. Így történt, hogy Szabados Jani (töri-német szakos leendő

tanárba) elvállalta a vezetést, de idén Herjeczki Zsófi (másodéves pszichológus tanonc) is csatlakozott hozzá. Ezért nagyon hálásak vagyunk! Meg még számos dologért. Jelenleg a kegyelem állapotában fürdőzünk. Év végén sokat gondolkoztunk, hogy mit kellene változtatnunk, de a meglevenedés nem a mi erőnkön múlt. Bennünk csak a vágy és a szándék volt meg, de a többit Isten végezte el. Meghallgatta az imáinkat: szeptemberben tizennégyen kezdtünk, és ebből sokan itt ragadtak.

Már a Nyári táborban elvállaltuk a TÖFK-kal a Játékszoba felügyeletét. Így kicsit bekerültünk a köztudatba, és személyesen is megszólíthatunk embereket. A közösségi játékok szervezésében is kiokosodtunk, ami azóta a diákkör egyik fő profilja lett. Ezt próbáljuk egységbe hozni a Biblia-tanulmányozással, a lelki alkalmakkal (imádság, biztonságtétel) és néhány elvontabb bölcsészprogram beiktatásával (film nézés, regényelemzés). Ehhez a változatos programkészlet-

hez jó alapot nyújt a csapat sokszínű összetétele. Emellett év elején célul tűztük ki magunk elé a missziót, hogy ne csak egy második gyülekezetként funkcionáljunk, mert arra kevesebb az igény. A Folyt. Köv., erre jó alkalom lesz: elég nagy számban veszünk részt a Közgáz helyszínén.

Még sok minden képlekeny és előttünk áll, mert valami új van születőben, aminek a végét meg mi sem látjuk, de kíváncsian várjuk – egy lelkes, szimpatikus, kedves csapat gyűlt össze hozzá, valódi emberekből! Isten végtelenül kreatív és humoros, minket is nemegyszer meglepett már, izgalmas Vele együtt munkálkodni és szeretni Őt! Közben, pedig nap mint nap megtapasztaljuk, hogy mennyire igaz: „Hagyjad az Úrra a te adatát, és bizzál benne, majd Ő teljesíti.” (Zsolt. 37, 5)

♦ Horváth László, SZE Győr

... HOGY VAGY?

Igy vagyunk – KKDK

Jóllehet kis hazánkban már vagy 50 éve búcsút kellett inte-ni a terménybeszolgáltató versenyeknek, mi a Marx-szobor árnyékában egy kicsit múltat idézhettük két hete a nyitó diákkörön, amikor elvárásaink (és imáink) kb. 220%-os túlteljesítettségnek örvendtek.

Bár a nyáron együtt örültünk azokkal, akik átvehették diplomáikat, nem túl jól éltük meg azt, hogy a diákkör 3-4 rendszeres taggal lesz szegényebb, ezért (a fergetegesre sikeredett nyári) gitártáborban elkértük Istentől, hogy jöjjön legalább annyi ember szeptemberben. Ehhez képest a nyitó alkalmon 9 teljesen új arc jelent meg, és jöttek még új

emberek következő héten is! Ennek szellemében az a hálás kihívás vár ránk (ami talán a MEKDSZ és így a mi diákkörünk fő esszenciája), hogy olyan otthont adhassunk ezeknek az embereknek, ahol közelebb kerülhetnek Krisztushoz, felte-hetik kérdéseiket, és kezelhetik azokat az ellentmondásokat, amelyek felnőtté/értelmiségivé válásuk alatt kíséri őket.

Fontos mozzanata az idei ősznek még a vezetőség relatív gyors kicserélődése. Jómagam február óta vagyok vezető; a nyáron leköszönt Abdul Ádám és Antal Anikó helyébe Kósa Timi és Gábel Zsuzsi lépett. Nagyon megerő-sítő érzés azt látni, hogy a szokottnál gyakoribb személyi

váltások ellenére mindig 3 olyan ember vezeti a diákkört, akik (szinte) tökéletesen kiegészítik egymást. Ezt még a tervhivatal se csinálná jobban.

És persze van itt nekünk a Folyt.köv. is, ahol még sok a nyitott kérdés, de mindenki lelkes, és az Erasmus-félévéről hazatért Ruzsás Berni személyében egy abszolút alkalmas ember koordinálja az ügyeket.

Kérlek, imádkozzatok értünk, hogy Isten fejezze be azt, amit elkezdett, és bírjuk mi is a tempót. De szerintem Ti is tudjátok: minek kellene sztahanovista diákkörvezetők, ha a mi Átyánk még a saját terveit is túlteljesíti...

♦ Gál András

BuLVár

Egy MEKDSZ-es a Nobel-díj közelében
Beke András (Rezs) csapatával komoly tudományos karriert futtat be az Algológia tanszéken. Ha a laboreredmények után az élet is igazolja állítását, miszerint a „vízből veszi ki azoxigént”, illetve „a levegőből veszi ki a szmogot”, új projektjével hatalmas lehetősége nyílik a híres díj megszerzésére. Csak aztán nehogy reduktorból reaktor legyen...
(Szmogreduktor a Blaha Lujza téren)

Titkosszolgálati hírforrások szerint a Kocka fedőnevű MEKDSZ földalatti mozgalom tagjai közül többen ellátogattak Robert Cápa kiállítására. Az ügy már nyomozati szakaszban van. Kérjük a lakosság segítségét a képen látható személy és tettestársai kézrekerítéséhez.

Egyébként Robert Cápa leghíresebb képe, a normandiai partoknál készített “Cápalí és Cápeti” című fotó is látható volt a kiállításon.
(Capakiállítás)

A SUDOKU MEGFEJTÉSE

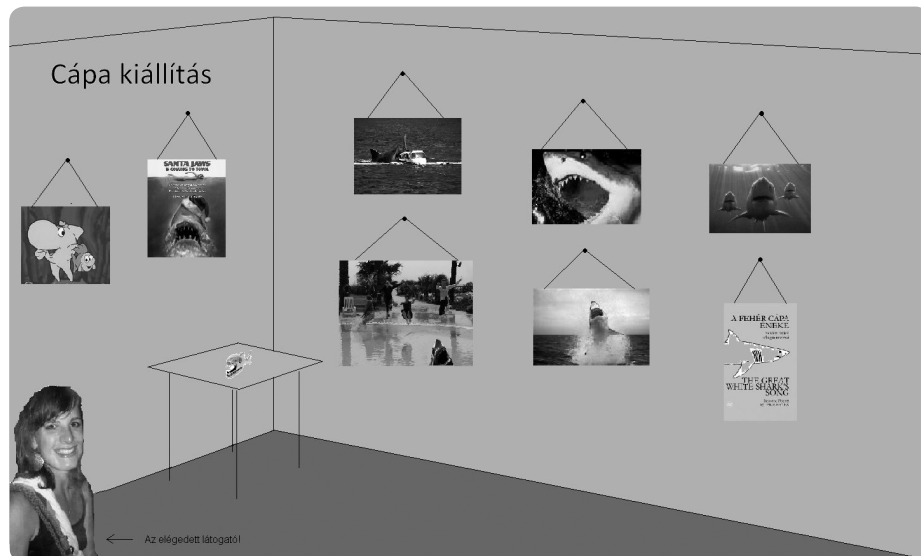
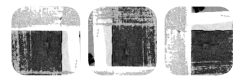
5	3	1	6	8	2	9	7	4
8	6	2	9	7	4	3	1	5
9	7	4	3	5	1	8	2	6
6	8	5	4	9	7	2	3	1
3	1	7	5	2	8	6	4	9
4	2	9	1	6	3	7	5	8
2	5	3	8	1	9	4	6	7
1	4	8	7	3	6	5	9	2
7	9	6	2	4	5	1	8	3

(Gratulálunk az ügyes megfejtőknek!)

Megdöbbenő invázió áldozatává vált a főváros. A budapesti lakosokat váratlanul érte a mindent beborító “folytkov” feliratú matrica- és plakáttömeg. Egyes meg nem erősített források szerint szoros összefonódás van a MEKDSZ nevű civil szervezet és a gerillatámadásairól elhíresült folytkov akciócsapat között.

A sajtó megpróbálta felvenni a kapcsolatot az underground szerveződéssel, azonban a folytkov.hu oldalnál tovább nem jutott. Továbbra is rejtély marad, hogy ki áll a matricák hátterében, amikor nem a villamos?

DIÁKKÖRI ALKALMAK

Az itt közölt időpontok és helyszínek csupán tájékoztató jellegűek. Mielőtt elmennél valamelyik alkalomra, ajánlatos felvenni a kapcsolatot a diákkör vezetőivel*, kapcsolattartóival*.

- BCE, BUDAPEST: kedd 18.00, E3.338, Kósa Tímea kosa.timea@yahoo.com; Gál András yfcdaras@yahoo.ca; Gábrriel Zsuzsa (Szilász: Koncz Péter konczpeter83@gmail.com)
- BCE-KERTK, BUDAPEST: kedd 18.00 BCE Budai Campus A ép szibongó, Pap Dániel daniel.pap@gmail.com; Záborszky Dávid giora.dvd@gmail.com (Szilász: Somogyi Balázs sombalazs@yahoo.com)
- BGF-KKFK (KEKSZ), BUDAPEST: hétfő 16:30? Kollégium fsz. társalgó, Millisits Valéria Beáta millibea@gmail.com)
- BME, BUDAPEST: hétfő 18.00 Központi épület Ka 1/a, Kristóf Péter peterkristof8850@gmail.com, Nagy Andrea kedveske85@yahoo.com (Szilász: Kőszeg György koszeggy@yahoo.com) Honlap: <http://bmekdsz.blog.hu/> <http://bmekdsz.try.hu/>
- BMF, BUDAPEST: kedd, 18.00 Kollégium Podmaniczky u. 8. TV-szoba, Vass Emőke, vassemcsi@gmail.com; 20/775-8416 Kondor Marcell rizshus@gmail.com (Utazótitkár: Csákal István)
- DE AMTC (Agrár), DEBRECEN: hétfő 19.00, Veres Péter Kollégium 423. Jobbágy Péter, jobbagy@gmail.com Seres László sereclaci86@freemail.hu (Szilász: Stefán Zoltán Tel: 30/564-6056, stefzoli@freemail.hu)
- DE HPFK, HAJDÚBÖSZÖRMÉNY: szerda 18.00?, Új kollégium, 1-es tanuló, Varga Tímea vtimo@gmail.com timcsike87@freemail.hu; tel:30/319-4539
- DE TEK, DEBRECEN: kedd, 16.00? Egyetemi Templom, Hódi Eszter Tel: 70/533-3276, hodieszti@freemail.hu
- DEOEC, DEBRECEN: szerda, 19.00, II-es Kollégium alagsori kávézó (érd. a portán), Farkas Eszter esthermail@freemail.hu, Magony Kata kmagony@gmail.com
- DE-EK, NYÍREGYHÁZA: szerda 17.00? Gálík Marietta Tel: 20/510-4554 gmarica@freemail.hu
- EKF, EGER: csütörtök 19.00 Eszterházy tér 1. Líceum, A.ép. II. em. 314/b; Jakus Ágnes Tel: 20/415-1643 jakus.agnes@gmail.com (Utazótitkár: Hamar Dávid)
- ELTE-BTK, BUDAPEST: hétfő 18.00 „i” épület – 106, alagsor, Czentrár András czandrish@freemail.hu; Macher Dorisz machdo@gmail.com (Szilász: Kőszegfalvi Zsuzsi zszusbaba@gmail.com)
- ELTE-GYFK (Bárcki), BUDAPEST: kedd 18.00 Ecseri út 3., A/10-es terem, Tukacs Noémi Tel: 30/611-2766 noemitukacs@yahoo.co.uk; Győr Lili lilorka@aol.com (Szilász: Gelencsér Orsolya gorsister@gmail.com) Honlap: www.barcizmekdsz.lapia.hu
- ELTE-TÖFK BUDAPEST: szerda 17:00, Bolla Szimonetta, Tel.: 06-20-886-08-20 Kincses Anita nita88@gmail.com
- ELTE-TTK-IK-TaTK, BUDAPEST: kedd 17.00 ELTE TTK D ép 0.411 Győri Máté e-mail matter110@gmail.com; Győri Dániel batutu@citromail.hu, Osváth Enikő (Szilász: Horváth Dániel vajk davajk@gmail.com, Lamatsch Anikó)
- ENGLISH BIBLE STUDY, BUDAPEST: Thursday, 17.00, ELTE „E” (English) Info: Ruth Russell Tel: 1/246-0480
- GAMF, KECSKEMÉT: szerda 20.00 Homokbányai Koll. TV-szoba, Grosch András Tel: 20/221-6716 e-mail: andras.grosch@yahoo.de; Dobos Nándor e-mail: dobos.nandor@gmail.hu; Tamasi József e-mail: jeansfun@freemail.hu (Szilász: Tóth Ákos Tel: 20/535-8866)
- GYŐRI MEKDSZ: csütörtök 17:00, Szent László Katolikus Koll. Damjanich utca 58. portával szemben, Répásky Róbert 30/348-2980, Beke Piroksa 30/854-9129 mekdsz@sze.hu, Honlap: <http://mekdsz.sze.hu/>
- KGRE-BTK, BUDAPEST: Kedd, 17.30, Gáspár szerkesztősége, Szabados János Tel: 20/340-5929 karoli.bibliakor@yahoo.com, szabadosj@freemail.hu, (Szilász: Detzky Anna panni.detzky@yahoo.com)
- ICFB NEMZETKÖZI DIÁKKÖR, BUDAPEST: péntek 18.00, CEU Veres Pálné 14. később Visegrádi u. 60. ,Viktor Yevpak info@icfbudapest.org, Botlik Attila Tel: 20/492-6955, botlik.attila@gmail.com; Honlap: www.icfbudapest.org
- LFZE (Zeneakadémia), BUDAPEST: kedd 18.00 Bartók Béla Kollégium, Rádió szoba, Bp. VI. Városligeti fasor 33. Tóth Sára Rebeka tothsararebeka@gmail.com, Nagy Mónika monoco@freemail.hu, Szabó Vanda, Varga Mónika kila20@vipmail.hu (Szilász: Fally Veronika fallyveronika@freemail.hu)
- ME, MISKOLC: kedd 18.00 A/1. ép. XXX. előadó (305-6. terem), Lázár Kincsó Tel: 30/582-9052, e-mail lazarkincso@freemail.hu
- MOME, BUDAPEST: csütörtök 19.00? A/207 Bajkó Péter bajkopepe@gmail.com Mórocz Márk tignum@gmail.com (Szilász: Csuka Zsuzsanna Tel: 30/486-6162, pisszok@freemail.hu)
- NYF, NYÍREGYHÁZA: kedd 19:00 Sandra Hotel Ifjúsági Szálló, I. em. társalgó, Tuza Zsolt tuzaszolti@freemail.hu, Szabó Mihály György sz.misi85@freemail.hu (Utazótitkár: Hamar Dávid)

- NYME, SOPRON: kedd? További info: Turbók Gábor Tel: 30/536-6343 e-mail: turbokg@freemail.hu
- PE, VESZPRÉM: szerda 18.00, B202, Cseh Erzsébet elisabethcseh@gmail.com, Tel: 20-216-5516 Joó Christopher apomnemoneuma@yahoo.com (Utazótitkár: Hamar Dávid)
- PETŐ INTÉZET, BUDAPEST: szerda 14.00, Kútvolgyi út, V-ös előadó Kun Barbara kunbarby@freemail.hu, tel: 20-571-5562; Bizik Hanna: hannareka@gmail.com, 20-824-3120 (Szilász: Orczán Ákos Kund ORCZANK@ludens.elte.hu)
- PPKE-BTK (Szósz) PILISCSABA: hétfő 16.00, szerda 16.00, Pinceklub, Tivornya alatt Bayer Áron byron@vipmail.hu; Elek Ágnes gugielek@gmail.com, Nagy Mihály nagy.mihuly@gmail.com (Utazótitkár: Benke Kata) Ievlista: szosz@yahooogroups.com Honlap: szosz.blog.hu
- PTE-BTK, PÉCS: kedd 19.00, PMMK Rókus u. 2, (a terem imatéma) Horváth Dávid hordav1@gmail.com Lehotay-Kéry Eszter lkeszti@gmail.com (Utazótitkár: Hamar Dávid)
- PTE-KTK (Közgáz) PÉCS: csütörtök 19.00, PTE-KTK B020 Somogyi Eszter Tel: 20/249-5786 picisomesz@citromail.hu Sánta József bossjoe@citromail.hu
- SOTE BÉKA, BUDAPEST: kedd 18.00 NET SZ4 (Nagyvárad tér 4.), Égető Eszter Tel: 70/284-3246 E-mail: rom610@googlemail.com, Sági Judit sjudit08@freemail.hu honlap: www.ehok.sote.hu/bibliakor (Szilász: János Mónika monikaerika85@gmail.com), honlap: www.ehok.sote.hu/bibliakor (Utazótitkár: Lente Boglárka)
- SE-ETK (Nővérképző), BUDAPEST: Hétfő 17.00, Vas u. 14. Szimeonov Eszter eszter.szimeonov@gmail.com; Szabadi Zsófia szabadi.zsofi@gmail.com (Utazótitkár: Benke Kata) Honlap: etkmekeksz.tumblr.com
- SE-TSK, BUDAPEST: szerda 12.30 — további info: Csuha Eszter Tel: 20/886-3380 (Utazótitkár: Hamar Dávid)
- SZIE, GÖDÖLLŐ: hétfő 19.00? A/103; Orbán Péter: orban.peter3296@gmail.com (Szilász: Rezner Zsuzsa Tel: 20/537 5326, rezner.zs@gmail.com)
- SZTE, SZEGED: hétfő 20.00? Szent Imre Kollégium, kápolna, Sebők Zsuzsa sebokzsuzsi@gmail.com (Utazótitkár: Benke Katalin)
- TF, BUDAPEST péntek 12.00 Kollégium Kiss János Altábornagy u. 2. 133. szoba
- TEOLÓGUSOK BIBLIAKÖRE, BUDAPEST: További információ: Járny Márton jaraymarton@gmail.com

UTAZÓTITKÁROK*:

Benke Kata patak@mekdsz.hu
Hamar Dávid yeshua620@yahoo.com

PR- ÉS RENDEZVÉNYSZERVEZŐ: Csákal István csakaii@yahoo.com

IRODAVEZETŐ*: Pálóczi Ágnes: Tel.: 1/385 0097, e-mail: iroda@mekdsz.hu

ELNÖK*: Pásztor Zoltán: e-mail: elnok@mekdsz.hu

FŐTITKÁR*: Járny Márton: e-mail: jaraymarton@gmail.com

*LÁBJEGYZET

Diákkörvezető(k): Önkéntes diák(ok), aki(ke)t a Diákkör választ élére, a MEKDSZ támogatásával és képzésével.

Szilász: Önkéntes senior (végzett MEKDSZ-es), aki szabadidejében egy diákkör működését kíséri, tanácsolja.

Mentor: Önkéntes senior, aki személyesen a hozzá rendelt diákkörvezetőt segíti, mentorálja.

Utazótitkár: Teljes állású MEKDSZ-munkatárs (a fentieket képi és támogatja).

Irodavezető: Az adminisztrációért felelős munkatárs.

Főtítkár: Teljes állású (fő)munkatárs, aki a többi munkatársat és a MEKDSZ aktuális ügyeit irányítja.

Elnök: Önkéntes senior, a Közgyűlés választ a MEKDSZ élére; a Vezetőség elnöke.

Vezetőség: Az Elnök és a Titkár vezetésével gondoskodnak a MEKDSZ hivatalos hátteréről. A Közgyűlés választja őket (5 diák, 5 senior).

LINKEK

Folyt. köv. www.folytkov.hu

Érdeklődő vagyOK www.erdeklodovagyok.info

MEKDSZ www.mekdsz.hu

Harmat www.harmat.hu

ElMondo elmondo.blog.hu

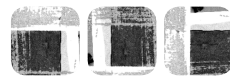
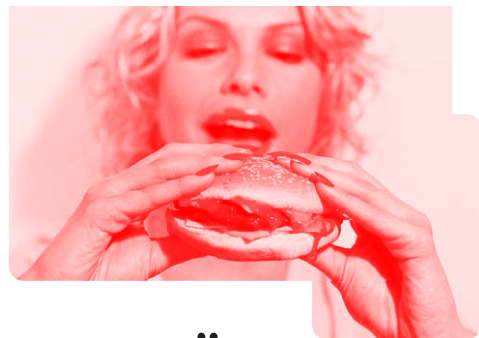
Deák Ferenc evett sajtbургert?

Megboldogult diákkoromban volt a Deák-program. A lényeg, hogy diákként megértjük: a legkisebb adomány is számít a MEKDSZ-nek – főleg ha rendszeresen, kiszámíthatóan jön. Aki csatlakozott, vállalta, hogy havonta általa meghatározott fix összeget utal a diákszövetségnek. Bármily csekély is volt, sokat jelentett. Azóta ezek a „deákok” felnőttek. Most ők teszik ki a MEKDSZ adakozóinak meghatározó részét. A program ideje lejárt, de a szándékot jónak találtuk.

Elindult tehát a Sajtburger-akció! A cél, hogy minél több diák vállalja: két darab sajtburger árát adja havonta a MEKDSZ-nek. Miért fontos ez? Hiszen a havi 460 forint nem olyan sok: még a Deák-programban is többet vállaltak a résztvevők! (A lehetőség persze most is adott.) De 450 diák havi 460 forintja már egy munkatárs teljes évi bérköltségét lefedné!

A diákok nem a hosszú távú elköteleződésükről híresek. Talán merésznek is gondoljátok a próbálkozást. A Deák-program idején sokan vállaltuk. De tisztában vagyok azzal, hogy új idők járnak. Deákat – a deákoknak. Sajtburger akciót – a diákoknak! Amikor ezt a toborzót írom, már közel harminc ember biztosan részt vesz az akcióban. Aki tehát nem akar lemaradni mecénásaink sorából, az akciós lehetőségről, az ragadjon klaviatúrát, és írjon az iroda@mekdsz.hu címre „Sajtburger-akció” témamegjelöléssel. MEKDSZ. I'm lovin it! ♥

♦ Járny Márton

LEGYEN ÖN IS MEKDSZ-TAG!

NA DE miért jó ez nekem?

Mert a MEKDSZ-tagság Hirmondó-bizonyossággal jár. Minden tag személyre szabottan kapja a Hirmondót csinos kis MEKDSZ-es borítékban (fél évente).

Mert így kifejezhetem személyes elkötelezettségemet. Szerelmünknek virágot, házastársunknak gyűrűt, a MEKDSZ-nek pedig aláírt belépési nyilatkozatot adunk a társadalmi konvencióknak megfelelően.

NA DE miért jó ez a MEKDSZ-nek?

Mert így nagynak látszik (mint ahogy tényleg az), és így több pénz nyerhet pályázatokon.

Mert így nagynak látszik, és ezért a diákjai érdekeit nagyobb erővel tudja képviselni más szervezetekkel (pl. egyetemek, minisztériumok) való tárgyalások során.

Mert így nagynak látszik – és ez jól tesz munkatársai és tagjai lelkivilágának: az ember szeret valami nagy dologhoz tartozni (ld. 2007. máj., „Felekezetek a MEKDSZ-ben” c. írásunkat! ☹).

NA DE mibe kerül ez nekem?

A tagság feltétele, hogy elfogadjam a MEKDSZ hitvallását (ld. nyilatkozat hátulján, és www.mekdsz.hu) és támogassam a MEKDSZ célkitűzéseit. Ezt aláírással igazolhatom.

Feltétel továbbá, hogy kitöltssem a belépési nyilatkozatot, és azt eljuttassam a MEKDSZ irodába.

A tagdíj évente 1500 Ft, amit akár a belépéssel egy időben is befizethetek.

ÉN gazdag vagyok – fizethetek többet?

Hát persze. Jelenleg egy tag körülbelül évi 3000 Ft-ba kerül a MEKDSZ-nek. Lehet tehát 1500 Ft-nál többet is fizetni. A lényeg, hogy a csekken a „megjegyzés” rovatba mindenképpen feltüntessem, hogy az összeg tagdíjat is tartalmaz.

Ha rendszeresen támogatnám a MEKDSZt, az tervezhetőbbé tenné a költségvetését. Így – havonta akár kisebb összeggel – rendszeres átutalást indíthatok a bankomnál, vagy csekket kérek, és beugrom a postára. (Számalszám: 10702215-48622701-51100005) Ezek fejében további kedvezményeket (pl. adóigazolás, adakozói hírlevél) vehetek igénybe.

További információ: iroda@mekdsz.hu, Agnus

1% – hogyan?

Ez az adózónak semmibe sem kerül!

A nyilatkozatot (honlapunkról letölthető) az adóbevallás mellé, normál méretű, lezárt borítékban add fel. A borítékra kívülről írd rá a neved, lakcímed és adóazonosító számod. Ha magánszemélyként saját magad készíted el adóbevallásodat, a rendelkező nyilatkozattal

2010. május 20-ig küldheted el az adóhivatalhoz (akár elektronikusan)

Valamelyik egyházat is tudod ilyen módon támogatni. Ezt egy másik, hasonló nyilatkozat kitöltésével lehet megtenni. A két 1 %-os rendelkezés egymástól független.

A kedvezményezett neve:

MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTYÉN DIÁKSZÖVETSÉG

A kedvezményezett adószáma: 19010351-1-43

Sokan nem tudnak erről a lehetőségről.

KÉRLEK, TERJESZD!

AKÁR EGY MEKDSZ-MUNKATÁRS

TELJES ÉVI BÉRKÖLTSÉGÉT FEDEZHETI

AZ 1%-OKBÓL ÉRKEZETT ADOMÁNY.

KÖSZÖNJÜK!

A **HÍRMONDÓ** a Magyar Evangéliumi Keresztyén Diákszövetség (MEKDSZ) fél évenként megjelenő hírlevele.

A MEKDSZ az ország különböző felsőoktatási intézményeiben tanuló keresztyén diákok számára nyújt segítséget helyi, öntevékeny, felekezeti közti bibliakörök létrehozásában és fejlődésében.

Felelős szerkesztő: Járny Márton ♦ Szerkesztik: a munkatársak ♦ További információ: MEKDSZ – 1111 Budapest, Kende utca 7. ♦ Telefon/Fax: 385 0097 ♦ E-mail: iroda@mekdsz.hu ♦ <http://www.mekdsz.hu>

A MEKDSZ adományokat köszönettel elfogad, mert ezekből tartja fenn magát ♦ Új számlaszámunk: CIB 10702215-48622701-51100005. ♦ Adóigazolást küldünk, az SZJA 1%-ának fogadására jogosultak vagyunk ♦ Adószám: 19010351-1-43

Tördelő ♦ Doroszlainé Józsa Renáta